

בש"פ 7491/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7491/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י' בכסלו התשפ"ב (10.11.21)

בשם המבקשת:

עו"ד נורית הרצמן

בשם המשיב:

עו"ד חן הולנדר

החלטה

1. בפניי בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים מיום 19.11.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 46142-08-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. הרקע העובדתי לבקשה מתואר בהחלטתי בבש"פ 7014/20, ועל-כן יובאו העובדות בתמצית בלבד. נגד המשיב הוגש כתב אישום ביום 23.8.2020, המייחס לו עבירות מין ואלימות חמורות כלפי אשתו, בכללן עבירות אונס

ומעשי סדום, תקיפה באמצעות אגרופים וזריקת חפצים, כמו גם דברי איומים והשפלה.

3. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

4. ביום 7.9.2020, ולאחר שנשמעו טענות הצדדים לעניין אופן חקירת המתלוננת, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. עוד נקבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות מצדו, לאור החזקה הסטטוטורית בדבר מסוכנות בעבירות אלימות במשפחה. לצד זאת, קבע בית המשפט כי יש מקום לשקול אפשרות שחרור לחלופת מעצר, לאור היעדרו של עבר פלילי; המסוכנות ה"ספציפית" הנשקפת ממעשי המשיב; והיותו מפרנס המשפחה, והורה על הכנת תסקיר מעצר על-ידי שירות המבחן.

5. תסקיר המעצר הוגש ביום 29.9.2020, ובו הובאה ההתרשמות מהמשיב כמאופיין בדפוסי שליטה כלפי המתלוננת, המתקשה לזהות ולהכיר בפגיעתו בה, והוערך כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב כלפיה המתלוננת. בבחינת חלופת המעצר המוצעת, עורך התסקיר התרשם כי המפקח המוצע כלל "אינו ער לחלקיו האלימים" של המשיב, ואינו מייחס חשיבות ומשמעות לסיכון במצבו. לפיכך, לא הומלץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

6. בהחלטה מיום 1.10.2021, ולאחר שנחקרו המפקחים המוצעים, הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. זאת, נוכח האמור בתסקיר המעצר, כמו גם קרבתה של חלופת המעצר המוצעת למקום מגורי המתלוננת. עוד נקבע, כי "נוכח טיב המעשים המיוחסים למשיב, החמרתם לאחרונה והתמשכותם על פני תקופה ארוכה, אין בחלופת מעצר שקיומה תלוי בשיתוף פעולה מצידו של המשיב, כדי להשיג את תכלית המעצר".

7. ערר שהגיש המשיב לבית משפט זה (בש"פ 7014/21) נדחה על-ידי ביום 20.10.20. בהחלטתי קבעתי כי לא התקיימו טעמים מיוחדים המצדיקים את מעצר המשיב בפקוח אלקטרוני, נוכח מסוכנותו ועקב התרשמות שירות המבחן. עוד, לאחר עיון בחומרי החקירה, קבעתי, ובהרחבה, כי די בהם כדי לבסס ראיות לכאוריות.

8. בהמשך האריך בית משפט זה בהסכמה את מעצרו של המשיב בתשעים ימים – בהחלטות בבש"פ 3322/21 (השופטת ע' ברון) ובש"פ 5545/21 (השופטת י' וילנר), מימים 19.5.2021 ו-11.8.2021, בהתאמה.

9. במסגרת הבקשה הנוכחית להארכת מעצר המשיב, המבקשת טוענת כי המעשים החמורים המיוחסים לו מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ולכך מצטרפת התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להישנות האלימות הזוגית מצד המשיב. כן צוין כי אין בנמצא כל חלופה אשר תוכל לאיין את מסוכנותו ולהגשים את תכליות המעצר.

10. בהתייחס לקצב ניהול ההליך, המבקשת פירטה כי ביום 18.10.2020 מסר המשיב את תשובתו לכתב האישום וביום 27.1.2021 החלה שמיעת הראיות בתיק. עד עתה הושלמה פרשת התביעה והחלה פרשת ההגנה, ולעת הזו קבוע מועד לסיום שמיעת ראיות ההגנה, ביום 1.12.2021.

11. בא-כוח המשיב ביקש לדחות את הבקשה. לטענתו המשפט רחוק מסיום אף עתה, וצוין כי המשיב לא תרם לעיכוב כלשהו. לשיטתו, משהסתיימה פרשת התביעה והמתלוננת כבר העידה – נקודת האיזון השתנתה ויש מקום לשחרורו של המשיב, בין היתר לאור כך שמדובר באדם "נורמטיבי" העצור לראשונה בחייו. עוד צוין כי קיימת חלופת מעצר, וכי לעת הזו המתלוננת כבר אינה גרה בסמיכות למקום המוצע.

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפניי היום, באתי לכלל מסקנה כי הדין הבקשה להחליט.

13. במסגרת הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרשה בתי המשפט לאזן בין זכות הנאשם – אשר חזקה החפות ועודנה עומדת לו – לחירות, לבין האינטרס בדבר שמירה על ביטחון הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, נשקלים מידתה מסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירות המיוחסות לו, וכן קצבה תקדמות ההליך העיקרי, כאשר בין שיקולים אלו מתקיימת "מקבילת כוחות" – ככל שהתקדמות ההליך העיקרי מתארכת, תנוענקה נקודת האיזון אל עבר הנטייה לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 4983/21 מדינת ישראל נ' פרג, פסקה 20 (11.8.2021)).

במקרה דנן אני סבור כי הכף עודנה נוטה לעבר המשך מעצרו של המשיב.

14. המעשים המיוחסים למשיב חמורים למדי, כאשר המסכת העובדתית העולה מכתב האישום מתארת מעשי אלימות ממנים שונים כלפי המתלוננת, על פני תקופה ממושכת. מעשים אלו אף מקימים חזקת מסוכנות מצדו, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, שכן מדובר ב"עבירת אלימות בבן משפחה".

15. בהתאם, הנטל על המשיב להוכיח כי ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, ואולם בענייננו הוברר כי חלופה כזו אינה בנמצא. נוסף על התרשמותו השלילית של שירות המבחן, בית המשפט המחוזי חקר בעצמו את המפקחים המוצעים, ולא מצא כי יש מקום להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר או על מעצרו בפקוח אלקטרוני.

יתרה מכך, בהחלטתו בית המשפט סבר כי לאור מסוכנות המשיב אין כל מקום לשחררו לחלופת מעצר שקיומה תלוי בשיתוף פעולה מצדו. בהתאם, ונוכח הסיכון הגבוה מצד המשיב כלפי המתלוננת, כפי שהעריך שירות המבחן – אין בכך שהמתלוננת כבר אינה גרה בסמיכות למקום החלופה המוצעת, או שכבר הושלמה עדותה, כדי לשנות מקביעתי.

16. לכל אלו מצטרף הצפי לסיומו הקרב של ההליך העיקרי, כאשר שמיעת פרשת ההגנה קבועה לדיון אחרון, ביום 1.12.2021.

17. אשר על-כן, הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצר המשיב ב-90 ימים מיום 19.11.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 46142-08-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשפ"ב (10.11.2021).

עמוד 3

ש ו פ ט
